

[Henry Christensen.]

samfundsøkonomiske spørgsmål, der med rette i situationen må indgå i en helheds-løsning.

**Poul Møller:** Da den højtærede statsminister den 2. oktober åbnede folketingets samling for dette folketingsår, sluttede den højtærede statsminister sin tale med at udtale — jeg beder om formandens tilladelse til nu og senere at bringe nogle citater —:

„En tilfredsstillende løsning af de store opgaver forudsætter et sagligt samarbejde mellem folketingets partier, først og fremmest mellem de partier, som i fællesskab påtog sig ansvaret for det indgåede forlig.“

Den 15. januar mødtes repræsentanter for disse fire politiske partier efter statsministerens indbydelse og i overensstemmelse med ånden i den åbningstale, statsministeren havde holdt den 2. oktober, i statsministeriet, hvor den højtærede statsminister spurgte, om de fire partier var rede til at forhandle om de økonomiske problemer, der opstod her i foråret, for under formlen en helhedsløsning at finde en samlet løsning på disse problemer. Fra alle de fire partiers side erklærede man sig villig til en sådan forhandling, og det blev derefter aftalt, at statsministeren skulle indkalde os til det næste møde, når regeringen mente at have noget konkret stof at forhandle med oppositionspartierne om. Dette skete i fredags, altså en 5-6 uger efter mødet i statsministeriet, og ved mødet i fredags meddelte statsministeren os, hvilke tanker, hvilke overvejelser regeringen havde gjort sig vedrørende helhedsløsningen. Vi erklærede os på ny villige til at forhandle, og statsministeren erklærede, at han ville fremsætte forslagene i tinget, således som det da også skete i mandags.

Vi står derfor nu over for den situation, som der blev lagt op til i åbningstalen, og som statsministeren lagde op til ved sin indbydelse til oppositionspartierne den 15. januar, at vi skal i gang med den forhandling om en helhedsløsning for landets økonomiske problemer, som alle partier har accepteret som grundlag for løsningen af forårets problemer. Vi er tilfreds med, at det sker på grundlag af udarbejdede lovforslag, men må naturligvis fastholde, at hvis der skal være

tale om en forhandling, må det gå på samme måde, som det har gjort før, hvis man sigter imod en stor samlet helhedsløsning: at det bliver en løsning, som alle fire partier kan være tilfredse med, at de forslag, som til syvende og sidst bliver udarbejdet, har en karakter, som gør, at alle kan sige, at de ikke har måttet fravige de principper, som de lægger vægt på, når en helhedsløsning skal nås.

Jeg tror, det er rigtigt at gøre denne bemærkning, fordi der jo er opstået — ikke her i salen, ikke her i tinget, ikke i den højtærede statsministers redegørelse, men ude i regeringspressen — et forfærdeligt hysteri om valg i forbindelse med denne helhedsløsning. Jeg turde gå ud fra, at dette må være en misforståelse. Man har fået et tilsagn om forhandling med fire partier, og man må gå ud fra, at denne forhandling må prøves, inden man kan tænke sig, at en valgmulighed overhovedet kan dukke op. Der foreligger 12 lovforslag, og det vil være naivt at forestille sig, at disse 12 forslag kan accepteres i deres helhed af fire partier. Statsministeren har nu lavet udkast til en helhedsløsning, og det er partiernes sag at se på dette udkast; men det kan også kun være et udkast, hvis man ønsker en helhedsløsning på et bredt grundlag her i det høje ting.

Statsministeren gav en redegørelse i mandags for indholdet af helhedsløsningen og for baggrunden for den, og statsministeren tegnede i denne redegørelse et meget dystert billede af vort lands økonomiske stilling. Dette dystre billede dannede baggrund for de meget vidtgående indgreb i samfundets normale økonomiske liv, som regeringen nu har stillet forslag om. Denne dystre baggrund var en hård bedømmelse af den økonomiske politik, der havde været ført gennem den sidste årrække. Vi fik at vide, hvordan vore valutareserver trods meget store lån var blevet fortæret af et umådeholdent forbrug, og statsministeren oplyste os om, hvordan leveomkostningerne bare gennem det sidste år var steget med 7 pct. Jeg har ingen indvendinger at gøre over for disse oplysninger, over for denne dom over statsministerens forgængeres og hans kollegers politik.

Det konservative folkeparti deler den opfattelse, at den samfundsøkonomiske stilling